

кземпляра

1163

ЧЕ-50

Національна юридична академія
України ім. Ярослава Мудрого
БІБЛІОТЕКА
ЧИТАЛЬНИЙ ЗАЛ №1
вул. Пушкінська, 77

ВІСНИК
АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК
УКРАЇНИ

№ 2 (13)

Заснований у 1993 р.

НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ
УКРАЇНИ ім. Ярослава Мудрого
БІБЛІОТЕКА
ЧИТАЛЬНИЙ ЗАЛ №2
вул. Пушкінська, 77 - 04-63-51

0599

НА ПОЧАТКУ ТВОРЧОГО ШЛЯХУ

І. ВЕТУХОВА (НІОА України)

ДО ПИТАННЯ ПРО ЗМІСТ ПРИНЦИПУ ПІДВИЩЕНОЇ ОХОРОНИ ПРАЦІ ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ, ЯК СУБ'ЄКТА ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН

Рівень свободи, рівності та правової захищеності жінок, які мають дітей, в суспільному виробництві може бути виражений передусім у принципі трудового права України, який характеризується як підвищена охорона їх праці в суспільних діносинах.

Принцип підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей і поєднують материнство з трудовою діяльністю, в літературі з трудового права ще не виділяється і тому його дослідження в такому аспекті ще не здійснювалося. Питання правового регулювання праці жінок, які мають дітей, в різні періоди як в колишньому СРСР, так і в сучасній Україні аналізувалися в інших напрямках. Так, одні автори зупинялися на загальних питаннях правового регулювання праці жінок, які мають дітей, в суспільному виробництві¹; другі торкалися проблем сторін такого регулювання².

Аналіз правового принципу підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, на сучасному етапі розвитку нашої держави обумовлений низкою обставин.

По-перше, на конституційному рівні закріплена нова система особистих, соціально-економічних та політичних прав жінок, які мають дітей. Конституція України не тільки профілює рівність чоловіків і жінок, а й забезпечує її наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці на винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим хистом, матеріальною і моральною підтримкою сім'ї, дінства, материнства і батьківства (ст.ст. 24, 51). Реалізація цих положень має велике значення для розв'язання демографічної, напр.: Юк З. Н. Научно-технический прогресс и труд женщины. Минск, 1981; Шептулина Н. Н. Конституция СССР и развитие законодательства о труде женщин//Сов. гос-во и право. 1978. № 6.

Цив., напр.: Карасина Н. Н. Охрана труда женщин в СССР и зарубежье. Обзор М., 1978. Учебник по правам человека

фічної ситуації та забезпечення стабільності в суспільстві. Немаловажним є й те, що у Конституції України уперше закріплюються невідчужувані права людини, які випливають з її природи, такі як право на життя, на особисту недоторканість, повагу до гідності, на невтручання в особисте життя та ін. Причому при закріпленні цих прав ураховані положення про захист даних прав у міжнародних пактах і документах.

По-друге, з'ясування правового принципу підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, його сутності та соціального призначення послужить базою для цілеспрямованої нормотворчої діяльності, яка в нових соціально-економічних умовах мусить забезпечувати оптимальне співвідношення централізованого, локального та індивідуально-договірного методів регулювання праці жінок, які мають дітей, а також чітко сполучати єдність і диференціацію такого регулювання.

По-третє, пізнання цього принципу є важливим для правозастосовної практики, бо він забезпечуватиме правильне застосування законодавства, що регулює працю жінок, які мають дітей, тлумачення норм чинного законодавства, особливо при усуненні прогалин в законодавстві та колізіях в разі застосування централізованих, локальних норм права та індивідуальних угод².

До нашого завдання не входять обґрунтування, класифікація та характеристика усіх принципів трудового права України в цілому, бо це є темою самостійного дослідження. Проте в межах даної статті, тобто з метою обґрунтування принципу підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, вважаємо за необхідне зупинитися на деяких загальнотеоретичних питаннях вчення про принципи права взагалі і принципи трудового права зокрема.

Основні питання принципів права, їх обумовленість, призначення, дефініція, система та ін. були і залишаються предметом дослідження багатьох вчених, які займаються проблемами як загальної теорії права³, так і теорії галузевих

¹ Див.: Конвенция о ликвидации всех форм дискриминации в отношении женщин (1979 г.)//Международная защита прав и свобод человека. М., 1990.

² Див.: Закон і бізнес. 1994. № 42. 19 жовт.; Вісн. Верхов. Суду України 1997. 1 бер. С. 25–30.

³ Див.: Александров Н. Г. Социалистические принципы советского права//Сов. гос-во и право. 1957. № 11. С. 16–29; Алексеев С. С. Проблемы

наук¹, в тому числі теорії трудового права².

Так, В. Прокопенко та В. Венедіктов відзначають, що принцип трудового права — це керівна ідея³.

О. Смірнов розкриває це поняття через такі його характеристики, як економіко-політична обумовленість, спільність змісту, цільова і предметна спрямованість, державна нормативність, системність та стабільність⁴.

В. Андреев підкреслює як атрибут принципів права властивість визначати загальну спрямованість і зміст правового регулювання⁵. Іноді зазначається, що в принципах відбивається не весь зміст права, а лише його істотні риси⁶.

Р. Лівшиць, В. Нікітінський⁷, О. Процевський⁸ вважають, що принципи можуть виявляти й риси методу правового регулювання.

Не заперечуючи теоретичної значущості наведених висловлювань про поняття принципів і стверджуючи, що в трудовому праві існує принцип підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, вважаємо, що під цим поняттям слід розуміти не тільки соціально-економічну політику в галузі зайнятості даної категорії громадян в суспільному виробництві, що соціально-економічні, політичні та правові ідеї щодо неї, а судження законодавця про головне, істотне у зайнятості

Див.: Басин Ю. Г. Принципы советского жилищного права//Правоведение. 1961. № 4. С. 82–91; Семенов В. С. Принципы советского социалистического общепародного права//Там же. 1964. № 1. С. 16–26; Якуб М. Л. О понятии принципа уголовного права и уголовного процесса//Там же. 1976. № 1. С. 56–64 та ін.

Див.: Прокопенко В. И. Основные принципы советского трудового права. К., 1969; Пашерстник А. Е. О сфере действия и принципах советского трудового права//Сов. гос-во и право. 1957. № 10. С. 92–103; Ургинский К. П. К вопросу о принципах правового регулирования общественных отношений//Правоведение. 1968. № 3. С. 123–126; Смирнов О. В. Основные принципы советского трудового права. Воронеж, 1970; Пашков А. С., Смирнов О. В. Основные принципы советского трудового права//Вест. ЛГУ. Сер. экономика, философия, право. 1971. № 23. Вып. 4. С. 110–124; Лившиц Р. З., Никитинский В. Н. Принципы советского трудового права//Сов. гос-во и право. 1974. № 8. С. 31–39; Смирнов О. В. Основные принципы советского трудового права. М., 1977 та ін.

Див.: Прокопенко В. И. Указ. праця. С. 7; Венедиктов В. С. Трудовое право Украины (общая часть). Х., 1994. С. 17.

Див.: Смирнов О. В. Основные принципы советского трудового права. М., 1977. С. 43–44.

Див.: Андреев В. С. О предмете и основных принципах советского трудового права//Вопросы трудового права на современном этапе. М., 1967. С. 28–31.

Прил. Аксенандров Н. Г. Законодательство о труде в СССР. М., 1972. С. 95.

і умовах праці жінок, які мають дітей, котре закріплено в нормах права¹.

Соціально-економічна політика держави в галузі жіночої зайнятості, яка знайшла свій вираз в певних програмних документах України, істотно впливає на формування правового принципу охорони праці². Отже, соціально-економічні та політичні програми держави визначають майбутнє правової системи, а принципи відбивають чинне законодавство. Тому ми не поділяємо думки тих вчених, які вважають, що принципи права перебувають не в нормах права, а в сфері правосвідомості.

Принципи підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, не може бути зведеній до їх основних прав, закріплених в КЗП України, ні до їх суб'єктивних прав у конкретних трудових чи інших правовідносинах. Основні права і суб'єктивні права жінок, які мають дітей,— галузь конкретного правоволодіння і правокористування ними.

В науці трудового права був період, коли формаю існування принципів трудового права вважалися основні права і обов'язки працівників. Такої точки зору в той час дотримувалися М. Александров, Р. Лівшиць, В. Андреев, В. Нікітінський та ін. І тільки О. Смірнов, а згодом й Л. Бугров обґрунтували, що основні права і обов'язки працівників не можуть бути принципами трудового права³.

Дійсно, принцип підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, як головне, істотне судження законодавця у праві завжди пов'язаний з нерозривним сполученням прав і обов'язків суб'єктів трудового права в цілому і суб'єктів трудових правовідносин зокрема. Проте він не може бути зведеній

¹ Див.: Бугров Л. Ю. Свобода труда и свобода трудового договора в СССР (юридический аспект). Красноярск, 1984. С. 51.

² Див., напр.: Довгострокова програма поліпшення становища жінок, сім'ї, охорони материнства і дитинства/ЗП Уряду України. 1992. № 8. Ст. 204; Національна програма підвищення сім'ї//Там же. 1996. № 2. Ст. 37; Постанова Кабінету Міністрів України «Про програму звільнення жінок з виробництв, пов'язаних з важкою працею та шкідливими умовами, а також обмеження використання їх праці в північний час на 1996–1998 роки»//Там же. № 10. Ст. 277; Національна програма «Діти України»//Бюл. законодавства і юрид. практики України. 1997. № 5. С. 190–212; Про затвердження Національного плану дій на 1997–2000 роки щодо поліпшення становища жінок і підвищення їх ролі у суспільстві: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 вересня 1997 р./База даних НІОА України ім. Ярослава Мудрого. Декларація про загальні принципи державної політики щодо сім'ї та жінок (подготовлена Міністерством України у справах сім'ї та молоді і передана .. Відомості Ради та ін.

є до основних прав і обов'язків жінок, які мають дітей, які при цьому останньо злишаються права і обов'язки їх суб'єктів трудового права, а саме: права і обов'язки нів служби зайнятості, підприємств, установ і організацій трудових колективів і профспілкових організацій, організації розгляду трудових спорів, органів, що здійснюють роль і нагляд за правильним застосуванням прав жінок, які мають дітей. Саме принцип підвищеної охорони і спрямований до цих суб'єктів як практичних гарантів втілення в життя.

Також, принцип підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, мусить знайти таку форму вираження, котра дозволяє урахувати права і обов'язки усіх суб'єктів відносин, що входять в предмет трудового права.

З загальної теорії права відомо, що правотворчість використовує різні способи (форми) фіксації принципів: текстуний, смисловий та змішаний. Перший з них означає формалізація принципів безпосередньо в тексті правових норм; другий — виведення їх із смислу відповідних норм; третій — втільність у собі елементи названих способів. Принципи, встановлені законодавцем в певній правовій формі, і переважання в законодавстві свідчать на користь досконалості законодавства. На жаль, наше трудове законодавство, навпаки, зосереджується встановленням окремих норм і не дає загальних правових регулювань праці взагалі і праці жінок, які мають дітей, зокрема. Тому встановлення принципів — це теоретичної та практичної юриспруденції.

Принцип підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, і не одержав зараз легального визначення в конкретному кодифікаційному нормативному акті, в тому числі КЗпП України, але його істотні властивості (ознаки) можуть бути відображені при аналізі великої групи норм трудового законодавства, зосереджених головним чином в інститутах трудового права (трудовий договір, порядок його зміни та припинення, працівничий час та час відпочинку, нормування праці, охорона праці та ін.).

Аналіз цих норм дає підстави для висновку, що підвищена охорона праці жінок, які мають дітей, як принцип трудового права характеризується такими рисами (ознаками):

— гуманізм і утвердження в свідомості усіх суб'єктів трудового права об'єктивної необхідності участі жінок, які мають дітей, в суспільному виробництві, невідворотність такої участі;

прав з чоловіками в одержанні освіти, професійної підготовки, роботи, просуванні по службі;

— встановлення додаткових гарантій, котрі забезпечують реалізацію жінками, які мають дітей, права на працю;

— забезпечення можливості за бажанням жінок, які мають дітей, змінювати умови праці з урахуванням виконання ними материнської функції;

— закріплення права на встановлення пільгових режимів робочого часу;

— встановлення спеціального посиленого нагляду і контролю за додержанням санітарно-гігієнічних норм, правил охорони праці та здоров'я, які здійснюються незалежними спеціальними уповноваженими на це державними органами, профспілковими органами;

— надання підприємствам права встановлювати додаткові пільги для жінок, які мають дітей, за рахунок власних коштів;

— встановлення підвищеної гарантованості правового зв'язку трудових прав жінок, які мають дітей: заборона звільнення вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років (до шести років — ч. 2 ст. 179 КЗпП України), одиночних матерів при наявності дитини віком до чотирнадцяти років або дитини інваліда з ініціативи власника або уповноваженого ним органу незалежно від виду трудового договору;

— поширення пільг, пов'язаних з материнством, не тільки на жінок, які мають дітей і перебувають у правових правовідносинах, а й на жінок, які мають дітей і реалізували своє право на труд в іншій правовій формі, наприклад, на жінок-матерів рядового і керівного складу органів внутрішніх справ, жінок-військовослужбовців та ін.;

— створення різних жіночих організацій та об'єднань з метою захисту прав жінок, які мають дітей;

— поширення пільг і гарантій по вихованню і нагляду за дітьми на осіб, які не є батьками дітей;

— встановлення трудового захисту прав жінок, які мають дітей, в разі відмови їм в прийнятті на роботу з мотивів вагітності або наявності малолітніх дітей, зменшення їм заробітної плати з тих же мотивів.

Таким чином, принцип підвищеної охорони праці жінок, які мають дітей, — це обумовлене соціально-економічними і демографічними законами розвитку суспільства, а також його морально-етичними уявленнями про роль сім'ї в ньому і прямо закріплене в нормах права основоположне судження про підтримання батьківства в правовому регулюванні.